

[Sønderup.]

Rentefrihed, dels med Etableringslaan, netop tilsigter at afbøde Vanskeligheder paa de Omraader, jeg her har nævnt.

Nu har man sagt, ikke mindst med Henblik paa de øjeblikkelige Forhold, at Udstykningen som Helhed er forfejlet. Det er efter min Opfattelse en afgjort Usandhed. Et Foretagende skal aldrig bedømmes i en unormal Tid, og det er Udstykningen heller ikke tjent med at blive. Vilkaarene for de forskellige Størrelsesgrupper af Landbrugsejendomme er selvfølgelig vekslende med Tiderne. Der er Anledning til at pege paa, at i Begyndelsen af Trediverne var det de store Gaarde, som stærkest mærkede Trykket, men lige saa urigtigt det var at sige, at de alle skulde udstykkes, lige saa bagvendt er det i Dag at paastaa, at de smaa Brug ikke duer, og at Udstykningen som Helhed derfor er forfejlet.

Der er ikke Spor af Tvivl om, at det ene Aar med det andet nok skal vise, at de mindre Ejendomme er de sikreste at besidde i det lange Løb. Jeg tror, at det af mange Grunde er heldigt med forskellige Størrelsesgrupper paa Landejendomme, og jeg vilde nødig, at vi skulde opleve den Dag, da vi ikke kan fortsætte med en normal Udstykning. Kommer vi i den Situation, er det et Vidnesbyrd om, at vi er kommet ind i en Udvikling, der ikke er ønskelig, hverken af sociale eller af andre Grunde, som jeg ikke her kan komme dybt ind paa.

Vi, der er Tilhængere af en rimelig Udstykning, skal bistaa hinanden i Bestræbelserne for, at Udstykningen netop kan blive praktiseret saaledes, at den ikke bliver miskendt, for det er hverken Sagen eller de Personer, den skal komme til gode, tjent med. Vi skal saa vidt gørligt undgaa Tvangsforanstaltninger i Forbindelse med Jordafstaaelse — ja, man kan godt sige, at vi skal undgaa Særforanstaltninger i det hele taget. Derfor mener jeg ikke, at det er ubetimeligt at sige til Husmændene og til alle, som nyder godt af Udstykningen, at de skal bestræbe sig for at dyrke den Lod, der bliver dem tildelt, saa godt, saa intensivt og saa grundigt, at de kan blive uafhængige ikke blot af Godsejernes og Stortandbrugets Kornavl, men ogsaa af Tilførslerne udefra. I samme Grad det lykkes, vil Husmandsbrugets Stilling og dermed Berettigelsen af en fortsat fornuftig Udstykning fæstnes.

Petersen (Røj): Hvor vidt man bør gaa med Udstykningen under de nuværende Forhold, skal jeg ikke komme nærmere ind

paa; det hele ligger saa usikkert i Øjeblikket. Priserné paa Byggemateriale har naaet en saadan Højde, at Byggelaanet, selv med de 2 000 Kr.s Forhøjelse, ikke kan slaa til, hvis der skal bygges som hidtil. Jordprisen er ogsaa blevet betydelig højere i den sidste Tid; de 500 Kr.s Forhøjelse af Beløbet til Jordkøb forslaar slet ikke til at faa det samme Areal som tidligere. Det skulde nødvendig gaa saadan, at Husmandsbrugene af den Grund blev mindre. Tværtimod har vi fra konservativ Side altid ønsket Brugene noget større.

Jeg ser med Tilfredshed, at man under de nuværende Forhold foreslaar Adgangen til Udbetaling af Forskud paa Byggelaan udvidet fra en Trediedel til indtil Halvdelen. Vi er ogsaa tilfredse med, at Loven af 1934 med senere Ændringer — ogsaa de her behandlede — bliver optrykt, saaledes at Loven bliver let overskuelig.

Da Lovforslaget har været til Behandling i et Udvalg i Landstinget, skal jeg nøjes med disse Bemærkninger og tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets Vedtagelse.

N. P. Andreasen: Da Lovforslaget har været behandlet i det andet høje Ting, hvor, saa vidt jeg ved, de forskellige nye Ændringer har været behandlet i et Udvalg, skal jeg ikke forlange Udvalgsbehandling; mit Parti kan stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Jeg kan imidlertid ikke undlade at gøre opmærksom paa, at selv med de Ændringer, som den højtærede Landbrugsmminister har faaet gennemført i det andet høje Ting, er der alligevel forskellige Punkter i Lovforslaget, hvor vi kunde have ønsket lidt mere vidtgaende Bestemmelser. Som den ærede sidste Taler sagde, kan Forhøjelsen af Bevillingen til Indkøb af Jord fra 8 500 Kr. til 9 000 Kr. ikke slaa til i Øjeblikket, saadan som Jordpriserne er. Byggelaanet foreslaas forhøjet med 2 000 Kr.; men enhver maa indrømme, at det alligevel bliver uhyre vanskelig til at gennemføre et Byggeri uden at komme til at staa daarligere end i tidligere Tider.

Jeg vil for mit Vedkommende ogsaa gerne gøre et Par Bemærkninger om Udstykningen i Forhold til hele Tiden. Det er vor Formening, at en Lov om Udstykning som den, vi behandler, sammenlignet med en Række af de Beskæftigelseslove, som Rigsdagen har gennemført i den senere Tid, udretter allermest i en Tid som den nuværende for at skaffe Arbejde og Beskæftigelse til mange Hænder. Vi kunde altsaa godt have ønsket, at der ved de forskellige